

PUNT DE NO RETORN

Al moment d'escriure aquestes línies, estem en plena campanya electoral pel referèndum d'autodeterminació de Catalunya. Sigui quin sigui l'escenari que es derivi de l'1 d'octubre, la CUP de Cervera treballarem i seguirem treballant per uns Països Catalans lliures i sobirans. Un marc nacional que va veure's aixafat durant la dictadura i que va ser sentenciat amb el règim del 78.

Però si hi ha quelcom que representa l'1-O és el trencament d'aquell pacte de silenci després del franquisme. Sigui quin sigui el resultat de l'exercici del dret a l'autodeterminació, una cosa és clara: policia i guàrdia civil requisant material de campanya i aturant actes polítics, o entrant a mitjans de comunicació i identificant periodistes, així com Fiscalia i Tribunal Constitucional perseguint càrrecs electes i entitats

sobiranistes, representen un punt de no retorn en la societat catalana. I ens atreviríem a dir que també suposen una llavor de rebel·lia en el conjunt de pobles espanyols.

Així doncs, la lluita del poble català és democratitzadora per tot l'estat espanyol perquè posa entre les cordes el "atado y bien atado" de 1978, ahora que ha fet caure les màscares a sectors diversos (econòmics, sindicals, intel·lectuals, polítics, etc.) obligant-los a escollir posicionant-se o bé al costat de les elits i les oligarquies, o bé amb les classes populars i treballadores. A aquestes alçades, el convenciment que l'esperit de la "transició modèlica" va ser una estafa és rotund. El règim trontolla, i sigui quin sigui el taulell de joc a partir de l'octubre, la ciutadania ja no està per orgues.